

اخلاق حرفه‌ای راهبردی در افزایش کیفیت مسکن

شهرام ستاری فرد^۱ - پری ناز جمشیدی^{۲*}

۱- مربی گروه آموزشی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال، ایران-اردبیل، Email:shahram_en59@yahoo.com

۲- کارشناس معماری، دانشگاه آزاد اسلامی خلخال، ایران-اردبیل، Email:pari.architect@gmail.com

چکیده:

نگرش کمی به مسکن و توجه به رفع کمبودها از طرفی و محور قرار دادن سودآوری از طرف دیگر، به نادیده گرفتن بسیاری از نیازهای انسانی و ضرورت‌های معماری انجامیده است. مسکن در معنای محتوایی خود به مفاهیمی چون آسایش، آرامش و امنیت روح و روان، و محملی که این نیازها را تحقق می‌بخشد همراه است. از این رو مسئله ارتقای کیفیت مسکن را می‌توان از دو جنبه کمی و کیفی بررسی کرد، که از نظر کمی شاخصه‌های آن ارزان ساختن، سریع ساختن، اندازه ساختن، مناسب ساختن، ایجاد فرم مناسب، امنیت و ایمنی، استحکام، پایداری، تامین آسایش از نظر اقلیمی و ... می‌باشد و از نظر کیفی می‌توان بالا بردن هماهنگی فضا با انسان، خاطره ساز شدن، احساس تعلق کردن، هویت داشتن، همساز بودن با بوم و محل، دلنشین بودن، مطابق با طبیعت انسانی بودن و از این قبیل را ذکر نمود. لذا توجه به ارتباط و تاثیر متمایز معماری در زمینه‌های مختلف انسانی از قبیل فرهنگ، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و ... رعایت معیارهای اخلاقی در معماری ضروری است.

در این نوشتار با توجه به ماهیت رشته معماری و تاثیرات آن در اجتماع الگوپذیری از اخلاقیات معماری و با استفاده از روش تحقیق تحلیلی - استنباطی نتیجه گیری شده که استفاده از اصول اخلاق حرفه‌ای در ساخت و ساز می‌تواند به ارتقای کیفیت در مسکن کمک کند.

کلید کلیدی: اخلاق حرفه‌ای، مسکن، کیفیت، معماری

۱- مقدمه

اخلاق به‌عنوان یکی از عناصر هویت‌ساز همراه جایگاه ویژه‌ای نزد ایرانیان داشته و معماران ایرانی همواره جزو اهالی اخلاق به‌شمار می‌آمدند و این مقوله را به‌عنوان یکی از اصول ضروری فضاهای معماری و تنظیم‌کننده رابطه معماری و سایر ساحات حیات بشری می‌دانستند. عدم رعایت اصول اخلاقی در طراحی و اجرای بناهای معماری صدمه‌های جبران‌ناپذیری بر جسم و روح، انسان و طبیعت دارد که ما امروزه شاهد این آسیب و اثرات منفی آن هستیم (ستاری فرد و جمشیدی، ۱۳۹۴، ۱۳۴).